

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
Zagreb, Amruševa 2/II

18. St-2724/2016

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Trgovački sud u Zagrebu, sudac Danijela Uzelac Ljubić, u stečajnom postupku nad dužnikom D.D.L. SISAK d.o.o. u stečaju, OIB 44484859253, Sisak, Augusta Cesarca 115, 29. srpnja 2020.

riješio je

I. Iz iznosa kupovnine od 16.224,62 kn ostvarene prodajom predmeta prodaje nekretnine upisane u zemljišne knjige Općinskog suda u Sisku, Zemljišnoknjižni odjel Sisak, i to u:

- zk. ul. br. 5759, k.o. Novi Sisak, z.k.č. br. 913/3, broj D.L. 93, u naravi stambena zgrada, Augusta Cesarca 115, površine 314 m² i to 23. suvlasnički dio 1/27 ETAŽNO VLASNIŠTVO (E-23), a koja se sastoji od 1/27 dijela čest.br. 913/3 stambena zgrada od 314 m² s kojom je povezan posebni dio garaža broj 12 od 18,02 m²:

1. izdvajaju se u stečajnu masu troškovi stečajnog postupka u iznosu od 16.224,62 kn.

II. Nalaže se Financijskoj agenciji, OIB 85821130368, Zagreb, u roku 8 dana iznos od 2.163,28 kn (jamčevina) s posebnog računa broj HR3323900011300028779 (ID nadmetanja - 20517) prenijeti na račun broj HR1123900011300028787, Model: HR11.

III. Nalaže se Financijskoj agenciji, OIB 85821130368, Zagreb, u roku 8 dana, s računa broj HR1123900011300028787 (ID nadmetanja 20517) isplatiti iznos od 16.224,62 kn stečajnom dužniku D.D.L. SISAK d.o.o. u stečaju, OIB 44484859253, Sisak, Augusta Cesarca 115, na račun broj IBAN HR 7423600001102627623.

Obrazloženje

Stečajni postupak nad stečajnim dužnikom otvoren je rješenjem ovog suda poslovni broj St-2724/2016 od 28. travnja 2017. sukladno odredbama Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 71/15; dalje: SZ 15).

Jedinu imovinu stečajnog dužnika činila je nekretnina upisana u zemljišnim knjigama Općinskog suda u Sisku, Zemljišnoknjižni odjel Sisak, u zk. ul. br. 5759, k.o. Novi Sisak, z.k.č. br. 913/3, broj D.L. 93, u naravi stambena zgrada, Augusta Cesarca 115, površine 314 m² i to

23. suvlasnički dio 1/27 ETAŽNO VLASNIŠTVO (E-23), a koja se sastoji od 1/27 dijela čest.br. 913/3 stambena zgrada od 314 m² s kojom je povezan posebni dio garaža broj 12 od 18,02 m², koja garaža je unovčena na prvoj elektroničkoj javnoj dražbi provedenoj pred Financijskom agencijom za iznos od 16.224,62 kn kao što to proizlazi iz Izvješćaja o provedenoj elektroničkoj javnoj dražbi (182-192 spisa), nakon čega je sud donio rješenje o dosudi, a kupac je uplatio kupovninu odnosno razliku kupovnine te mu je zaključkom od 9. ožujka 2020. nekretnina predana. Nije sporno da na navedenoj nekretnini razlučno pravo ima Republika Hrvatska, Ministarstvo financija, po rješenju Općinskog suda u Sisku poslovni broj Ovr-220/2015 od 3. travnja 2015., a upisanog po rješenju istog suda poslovni broj Z-1171/15, radi osiguranja novčane tražbine u iznosu od 16.874,03 kn, od kojih se iznos od 13.401,65 kn odnosi na glavicu, a iznos od 3.472,38 kn na kamate.

U konkretnom slučaju na obračun troškova i namirenje razlučnog vjerovnika primjenjuju se odredbe čl. 248. SZ-a 15 i čl. 254. noveliranog Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 71/15 i 104/17; dalje: SZ 17). Novelirana odredba čl. 254. SZ-a 17 primjenjuje se na temelju odredbe čl. 37. st. 3. Zakona o izmjenama i dopunama Stečajnog zakona ("Narodne novine" broj 104/17, dalje: ZID SZ) jer rješenje o dosudi od 14. listopada 2019. nije steklo svojstvo pravomoćnosti na dan stupanja na snagu ZID SZ-a 2. studenoga 2017., budući da u trenutku stupanja na snagu ZID SZ-a to rješenje nije bilo niti doneseno pa nije ni moglo postati pravomoćno.

Prema odredbi čl. 248. st. 1. SZ-a 15 nakon unovčenja stvari ili prava na kojemu postoji razlučno pravo upisano u javnoj knjizi sud će iz iznosa ostvarenoga prodajom:

1. namiriti troškove unovčenja iz čl. 254. ovoga Zakona,
2. namiriti tražbine razlučnih vjerovnika prema redoslijedu određenom pravilima ovršnoga postupka i
3. preostali iznos predati stečajnom upravitelju za namirenje stečajnih vjerovnika.

Prema odredbi čl. 254. st. 3. SZ-a 17 troškovi unovčenja predmeta se određuju paušalno u iznosu od 5% od utroška, no ako su stvarni troškovi znatno viši ili niži, tada se određuju u stvarnom iznosu. U konkretnom slučaju troškovi unovčenja su znatno viši od 5%.

Iako osnovano jedini razlučni vjerovnik Republika Hrvatska, Ministarstvo financija, navodi da je osnovni cilj stečajnog postupka skupno namirenje vjerovnika stečajnoga dužnika, što je uostalom propisano općom odredbom čl. 2. st. 2. SZ-a 15 prema kojoj se stečajni postupak provodi radi skupnog namirenja vjerovnika stečajnog dužnika, unovčenjem njegove imovine i podjelom prikupljenih sredstava vjerovnicima, prema odredbi čl. 248. st. 1. SZ-a 15 nakon unovčenja stvari na kojoj postoji razlučno pravo upisano u javnoj knjizi sud će iz iznosa ostvarenoga prodajom prvo namiriti troškove unovčenja iz čl. 254. ovoga Zakona, zatim namiriti tražbine razlučnih vjerovnika prema redoslijedu određenom pravilima ovršnoga postupka te preostali iznos predati stečajnom upravitelju za namirenje stečajnih vjerovnika.

Stečajni upravitelj je podneskom od 12. ožujka 2020. u prilogu kojeg su dostavljene isprave te podneskom od 19. ožujka 2020. i na ročištu održanom za diobu kupovnine 18. lipnja 2020. precizirao stvarne troškove postupka u smislu odredbe čl. 254. SZ-a 17.

Stečajni upravitelj je na ročištu 18. lipnja 2020. naveo da su u razdoblju od dana otvaranja stečajnog postupka do 1. ožujka 2020. nastali troškovi koji se sastoje od troškova knjigovodstvenih usluga u ukupnom iznosu od 17.500,00 kn za razdoblje od 1. svibnja 2017. do 1. ožujka 2020. (500,00 kn x 35 mjeseci) po računu od 29. veljače 2020. (list 207 spisa),

troškovi provedbe jedne elektroničke dražbe pred FINA-om u iznosu od 700,00 kn po računu od 6. veljače 2020. (list 212 spisa), troškovi izrade pečata u iznosu od 88,79 kn po računu od 31. srpnja 2017. (list 206 spisa). Nadalje, iako je stečajni upravitelj prvotno zahtijevao troškove poštarine u ukupnom iznosu od 130,80 kn, na ročištu 18. lipnja 2020., nakon što mu je ukazano da je pojedine troškove poštarine zaračunao dva puta, smanjio je zahtjev u odnosu na dio troškova koje je dva puta zaračunao te je zahtijevao naknadu troškova poštarine po računima na kojima je kao kupac naznačen stečajni dužnik, i to računu od 15. rujna 2017. na iznos od 28,50 kn, po računu od 12. listopada 2017. na iznos od 9,50 kn, po računu od 31. listopada 2017. na iznos od 19,00 kn, po računu od 9. listopada 2019. na iznos od 3,10 kn (svi na listu 209 spisa), po računu od 4. studenoga 2019. na iznos od 13,00 kn, po računu od 15. studenoga 2017. na iznos od 9,50 kn, po računu od 1. kolovoza 2018. na iznos od 11,50 kn te po računu od 21. studenoga 2017. u iznosu od 9,50 kn (svi na listu 210 spisa) odnosno ukupno 103,60 kn. Naveo je da je nastao i trošak nagrade stečajnom upravitelju u bruto iznosu od 2.595,93 kn odnosno 16% od 16.224,62 kn sukladno Uredbi o kriterijima i načinu obračuna i plaćanja nagrada stečajnim upraviteljima („Narodne novine“ broj 105/15, dalje: Uredba) koji je zahtijevao i podneskom od 19. ožujka 2020. te naknadu putnog troška s osnove korištenja osobnog vozila za preuzimanje nekretnine i knjigovodstvene dokumentacije 3. svibnja 2017. u ukupnom iznosu od 760,67 kn prema putnom nalogu i obračunu drugog dohotka za taj trošak (listovi 469 i 208 spisa). Navedene troškove stečajni upravitelj je predložio izdvojiti u stečajnu masu odnosno namiriti.

Iz spisa proizlazi da je razlučni vjerovnik osporavao jedino visinu troškova knjigovodstvenih usluga, dok osnovanost i visinu ostalih troškova nije osporavao.

Prema odredbi čl. 94. st. 1. SZ-a 15 stečajni upravitelj ima pravo na nagradu za svoj rad i naknadu stvarnih troškova. Nagradu stečajnom upravitelju rješenjem određuje sud prema uredbi kojom Vlada Republike Hrvatske utvrđuje kriterije i način obračuna i plaćanja nagrade stečajnim upraviteljima (čl. 94. st. 2. SZ-a 15). Rješenjem se utvrđuje visina nagrade, uzimajući u obzir obujam i složenost poslova, rad stečajnoga upravitelja na ispitivanju tražbina te vrijednost unovčene stečajne mase (čl. 5. st. 1. Uredbe). Nagrada se određuje u bruto iznosu (čl. 15. st. 1. Uredbe).

Prema čl. 7. Uredbe nagrada stečajnom upravitelju s osnove vrijednosti unovčene stečajne mase obračunava se primjenom tablica vrijednosti unovčene stečajne mase i nagrade u postocima:

	do	100.000,00 kn -	16 %
na razliku 100.000,01	do	300.000,00 kn -	12%
na razliku 300.000,01	do	500.000,00 kn -	10%
na razliku 500.000,01	do	1.000.000,00 kn -	8%
na razliku 1.000.000,01	do	5.000.000,00 kn -	7%
na razliku 5.000.000,01	do	10.000.000,00 kn -	6%
na razliku 10.000.000,01	do	12.000.000,00 kn -	5%
na razliku iznad 12.000.000,01			1%.

Prema tome, na temelju čl. 7. i 15. Uredbe stečajnom upravitelju određena je nagrada u zahtijevanom bruto iznosu od 2.595,93 kn, što razlučni vjerovnik nije osporavao.

Pored navedenog, osnovan je trošak provedbe jedne elektroničke dražbe pred FINA-om u iznosu od 700,00 kn u prilog kojeg troška je stečajni upravitelj dostavio sudu račun od 6. veljače 2020. (list 212 spisa) iz čijeg sadržaja proizlazi da je taj trošak obračunat sukladno

Cjeniku naknada Agencije sadržanog u Pravilniku o vrstama i visini naknada za obavljanje poslova provedbe prodaje nekretnina i pokretnina u ovršnom postupku ("Narodne novine" broj 156/14), trošak izrade pečata u iznosu od 88,79 kn koji je nastao po računu od 31. srpnja 2017. (list 206 spisa), troškovi poštarine po računima na kojima je kao kupac naznačen stečajni dužnik, i to računima od 15. rujna 2017. na iznos od 28,50 kn, po računu od 12. listopada 2017. na iznos od 9,50 kn, po računu od 31. listopada 2017. na iznos od 19,00 kn, po računu od 9. listopada 2019. na iznos od 3,10 kn (list 209 spisa), s time da se preslike identičnih računa nalaze i na listu 211 spisa), po računu od 4. studenoga 2019. na iznos od 13,00 kn, po računu od 15. studenoga 2017. na iznos od 9,50 kn, po računu od 1. kolovoza 2018. na iznos od 11,50 kn te po računu od 21. studenoga 2017. na iznos od 9,50 kn (list 210 spisa). Osnovan je i trošak korištenja osobnog vozila radi preuzimanja nekretnine dužnika u posjed 3. svibnja 2017. u ukupnom iznosu od 760,67 kn u prilog kojih je stečajni upravitelj dostavio sudu putni nalog (list 469 spisa) te obračun putnih troškova-obračun drugog dohotka s obračunatim doprinosa i poreza (list 208 spisa), koji se sastoji od neto iznosa od 484,00 kn uvećanog za iznos poreza od 152,84 kn te doprinosa od 123,83 kn s prikazom stopa. Sud je stečajnom upravitelju priznao putni trošak koji se sastoji od troška korištenja osobnog vozila reg. oznaka KC807FK, 3. svibnja 2017. na relaciji Miholjinec - Sisak (sjedište dužnika) - Miholjinec, radi preuzimanja u posjed nekretnine i knjigovodstvene dokumentacije dužnika 3. svibnja 2017., od ukupno 242 km (za oba smjera) po cijeni od 2,00 kn/km što iznosi ukupno 484,00 kn, uvećano za trošak s osnove doprinosa i poreza na navedeni putni trošak u ukupnom iznosu od 276,67 kn. Stečajni upravitelj ima pravo na troškove doprinosa i poreza na iznos od 484,00 kn jer se ne radi o putnom trošku od nesamostalnog rada budući da stečajni upravitelj nije zaposlenik stečajnog dužnika, već se radi o isplati (putnog troška) stečajnom upravitelju kao trećoj fizičkoj osobi koji trošak se isplaćuje od strane stečajnog dužnika (osobe u kojoj stečajni upravitelj nije zaposlen) i navedeni iznos predstavlja prihod odnosno drugi dohodak stečajnog upravitelja koji je oporeziv u smislu Pravilnika o porezu na dohodak ("Narodne novine" broj 10/17, 128/17, 106/18, 1/19, 80/19, 1/20, 74/20, dalje: Pravilnik). Osnovanost i visinu ovih troškova razlučni vjerovnik nije osporavao.

Razlučni vjerovnik osporavao je jedino visinu troškova knjigovodstvenih usluga u ukupnom iznosu od 17.500,00 kn odnosno 500,00 kn mjesečno, a za 35 mjeseci 17.500,00 kn po računu od 29. veljače 2020. budući da račun ispostavljen za knjigovodstvene usluge nije izdan sukladno ugovoru jer je ugovoreno izdavanje računa po mjesecima odnosno svakog 15. u mjesecu, a i u samom računu nisu specificirane knjigovodstvene usluge, kao i zbog toga što je mjesečna naknada neopravdano visoko određena jer dužnik ne obavlja djelatnost te je po mišljenju razlučnog vjerovnika trebala biti određena jednokratna naknada za usluge u realnom iznosu te zbog toga što se prema odredbi čl. 78. st. 4. Zakona o porezu na dodanu vrijednost ("Narodne novine", broj 73/13, 99/13, 148/13, 153/1, 143/14, 115/16, 106/18, 121/19), račun se mora izdati najkasnije petnaestog dana u mjesecu u kojem je nastao oporezivi događaj.

U svezi troškova knjigovodstvenih usluga ističe se da je na temelju uvida u zapisnik s ispitnog i izvještajnog ročišta održanog 13. srpnja 2017. utvrđeno da su stečajni vjerovnici, među kojima je bio i vjerovnik Republika Hrvatska, Ministarstvo financija pod točkom 4. jednoglasno donijeli odluku da se stečajnom upravitelju odobrava angažiranje knjigovodstvenog servisa radi vođenja poslova stečajnog dužnika za iznos od 500,00 kn mjesečno počevši od dana otvaranja stečajnog postupka (listovi 63-68 spisa). Navedenu odluku skupština nije naknadno izmijenila, iako je imala ovlasti. Također, iz spisa proizlazi da je stečajni upravitelj još u izvješću o gospodarsko-financijskom položaju dužnika podnesenom prije ispitnog ročišta (listovi 57-59 spisa) naveo da nema uvjeta za nastavak dužnikovog poslovanja i da više nema zaposlenih te je Republika Hrvatska, Ministarstvo financija, prije

prihvaćanja prijedloga navedene odluke znala da dužnik neće nastaviti s poslovanjem i da nema zaposlenika jer je dotadašnji zastupnik po zakonu odjavljen. Također, iz izvješća proizlazi da je nekretnina jedina imovina stečajnog dužnika, a u prijedlogu odluka stečajni upravitelj je predložio donošenje odluke kojom se stečajnom upravitelju odobrava angažiranje knjigovodstvenog servisa radi vođenja poslova stečajnog dužnika za iznos od 500,00 kn mjesečno počevši od dana otvaranja stečajnog postupka.

Pored navedenog, nakon što je stečajni upravitelj izjavio da je knjigovodstveni servis vršio usluge prijave poreza na dobit, sastavljanja i slanja godišnjeg financijskog izvještaja za 2019., 2018. i 2017. godinu te sastavljanja i slanja prijava PDV-a za razdoblje od otvaranja stečajnog postupka pa do ožujka 2020. sud mu je naložio dostaviti ugovor o pružanju knjigovodstvenih usluga sklopljen na temelju odluke skupštine. Postupajući po zaključku suda stečajni upravitelj je uz podnesak od 7. lipnja 2020. dostavio sudu Ugovor o pružanju usluga knjigovodstvenog servisa od 28. travnja 2017. (dalje: Ugovor) sklopljenog s Marijanom Drljanovčanom vl. Obrta Konto iz Virja (listovi 234-237 spisa).

Iz čl. 2. i 14. navedenog Ugovora proizlazi da je ugovoreno da obveza pružanja knjigovodstvenih usluga počinje 1. svibnja 2017. i da se ugovor sklapa na vrijeme do završetka trajanja stečajnog postupka. Čl. 2. ugovoreno je da se knjigovodstveni servis obvezuje na preuzimanje i obradu poslovne dokumentacije stečajnog dužnika, mjesečnu predaju obrazaca PDV-a, javnu objavu rezultata financijskog poslovanja dužnika, predaju godišnjih financijskih izvješća (dalje: GFI), obvezu čuvanja zakonom propisane dokumentacije nakon završetka stečaja te druge poslove po zahtjevu dužnika, dok je čl. 5. ugovoreno da se knjigovodstveni servis obvezuje čuvati primljene isprave prije, tijekom i poslije računovodstvene obrade, kompletirati i izraditi potrebne naloge za knjiženje, obaviti knjiženja i arhivirati dokumentaciju do dana predaje završnog računa. Iz Ugovora proizlazi da su stranke u čl. 13. ugovorile da će plaćanje mjesečne naknade prema cjeniku usluga u iznosu od 500,00 kn, s time da se naknada plaća za prethodni mjesec u roku od 15 dana od dana primitka računa, na žiro račun naznačen na kontu.

Nadalje, iz spisa proizlazi da je stečajni upravitelj na ročištu 18. lipnja 2020. pojasnio da knjigovodstveni servis odnosno njegov vlasnik nije obveznik plaćanja PDV-a pa da račun ne podliježe plaćanju PDV-a. Pored navedenog, u prilog tvrdnji da su izvršene knjigovodstvene usluge koje su ugovorene (iako razlučni vjerovnik nije osporavao činjenicu da je usluga izvršena) predao u spis dokaze, prijave poreza na dobit za razdoblje od 1. siječnja 2019. do 31. prosinca 2019., prijavu poreza na dobit za razdoblje od 1. siječnja 2018. do 31. prosinca 2018., prijavu poreza na dobit za razdoblje od 28. travnja 2017. do 31. prosinca 2017. (listovi 243-248 spisa), GFI za 2019., 2018. i 2017. godinu zajedno s bilancama za 2019., 2018. i 2017. godinu te računima dobiti i gubitka za navedene godine (listovi 249-272 spisa), potvrdu Financijske agencije o primitku dokumentacije za 2019. s popisom zaprimljene dokumentacije (list 273 spisa), potvrdu Financijske agencije o primitku dokumentacije za 2018. s popisom zaprimljene dokumentacije (list 274 spisa), potvrdu Financijske agencije o primitku dokumentacije za 2017. popisom zaprimljene dokumentacije (listovi 275 i 276 spisa), prijave poreza za PDV za razdoblje od siječnja do svibnja 2020. (listovi 410-419), prijave poreza za PDV za sve mjesece 2019. i 2018. godine (listovi 285-332 spisa) te prijave poreza za PDV za razdoblje od travnja do prosinca 2017. godine (listovi 333-350).

Dakle, iz navedenog proizlazi da je su vjerovnici, među kojima je bio i razlučni vjerovnik kao stečajni vjerovnik na izvještajnom ročištu donijeli odluku da se stečajnom upravitelju odobrava angažiranje knjigovodstvenog servisa radi vođenja poslova stečajnog

dužnika za iznos od 500,00 kn mjesečno počevši od dana otvaranja stečajnog postupka. Proizlazi i da su ovu odluku donijeli na temelju izvješću o gospodarsko-financijskom položaju dužnika u kojem je stečajni upravitelj naveo da dužnik nema zaposlenika, da 2016. godine nije obavljao poslovnu aktivnost te iz kojeg proizlazi da nema uvjeta za nastavak poslovanja, kao i da navedenu odluku nisu naknadno izmijenili. Činjenica da je pružatelj knjigovodstvenih usluga ispostavio jedan račun broj 11/O/01 od 29. veljače 2020. za razdoblje u kojem je općenito naveo izvršene usluge, iako je ugovoreno izdavanje računa po mjesecima odnosno svakog petnaestog u mjesecu, te da u samom računu nisu detaljno specificirane knjigovodstvene usluge koje su izvršene, ne znači da dužnik nije u obvezi platiti naknadu za ugovorene i izvršene usluge budući da iz isprava koje je dostavio stečajni upravitelj nedvojbeno proizlazi da je pružatelj usluga izvršio ugovorene obveze, dakle podnosio je prijave poreza na dobit za razdoblje 2019., 2018. te za razdoblje od 28. travnja 2017. do 31. prosinca 2017., podnosio je GFI za 2019., 2018. i 2017. godinu zajedno s bilancama za navedene godine te s računima dobiti i gubitka za navedene godine te mjesečne prijave poreza na dobit od otvaranja stečaja pa nadalje, koje činjenice razlučni vjerovnik nije osporavao. Dakle, ugovorene usluge su izvršene, a stečajni upravitelj sklopio je Ugovor s ugovorenom cijenom od 500,00 kn mjesečno na temelju odluke skupštine. Osim toga, iz Ugovora proizlazi da je njime obuhvaćeno i obveza čuvanja zakonom propisane dokumentacije nakon završetka stečaja te druge poslove po zahtjevu dužnika.

Međutim, u svezi zahtjeva za naknadu troškova za knjigovodstvene usluge, treba reći da je stečajni upravitelj tražio naknadu troškova za razdoblje od 1. svibnja 2017. do 1. ožujka 2020. po ispostavljenom računu broj 11/O/01 od 29. veljače 2020. i dostavljenom ugovoru, što predstavlja razdoblje od 34, a ne 35 mjeseci, tako da je sud priznao kao osnovan troška knjigovodstva za 34 mjeseci tj. od 1. svibnja 2017. do 29. veljače 2020. u iznosu od 17.000,00 kn, dakle za 34 mjeseca, a ne 35 mjeseci. Štoviše i iz čl. 2. i 14. Ugovora izričito proizlazi da je ugovoreno da obveza pružanja knjigovodstvenih usluga počinje 1. svibnja 2017. i da se ugovor sklapa na vrijeme do završetka trajanja stečajnog postupka.

Prema tome, ukupno su osnovani troškovi u iznosu od 21.248,99 kn, dok je neosnovan dio u iznosu od 500,00 kn koji se odnosi na jedan mjesec za knjigovodstvene usluge. Budući da je unovčena nekretnina bila jedina imovina dužnika što proizlazi iz izvješća stečajnog upravitelja i osnovani direktni troškovi (koji izravno terete predmet unovčenja) unovčenja koji terete nekretninu (trošak dražbe, putni trošak za preuzimanje nekretnine u posjed) i osnovani indirektni (koji neizravno terete predmet unovčenja), troškovi unovčenja (knjigovodstveni troškovi, poštanski troškovi, troškovi nagrade, troškovi izrade pečata i dr.) u cijelosti se namiruju iz kupovnine.

Slijedom navedenog, iz iznosa uplaćene kupovnine od 16.224,62 kn, namiruju se osnovani troškovi postupka u dijelu za iznos od 16.224,62 kn čime će se osnovani troškovi unovčenja samo djelomično namiriti, dok će razlučni vjerovnik ostati u cijelosti nenamiren.

Slijedom navedenog, sud je primjenom odredbi čl. 254. st. 3. SZ/17 i čl. 248. st. 1. SZ-a 15 riješio kao u izreci ovog rješenja.

Zagreb, 29. srpnja 2020.

Sudac
Danijela Uzelac Ljubić

Uputa o pravnom lijeku: Protiv ovog rješenja nezadovoljna stranka može izjaviti žalbu Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske u roku od 8 dana od dostave rješenja, a izjavljuje se putem ovog suda u dva (2) primjerka. Dostava se smatra obavljenom istekom osmoga dana od dana objave ovog rješenja na mrežnoj stranici e-oglasna ploča Trgovačkog suda u Zagrebu (čl. 12. st. 1. SZ-a).

DNA

1. e-oglasna ploča suda

Broj zapisa: **17897-fafae**

Kontrolni broj: **060c4-719ea-25512**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=DANIJELA UZELAC LJUBIĆ, L=ZAGREB, O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.